

Sygn. akt VIII U 2856/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Kalinka
Protokolant:	Ewa Grychtoł

po rozpoznaniu w dniu 13 lutego 2014 r. w Gliwicach

sprawy M. S. (S.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o przeliczenie emerytury

na skutek odwołania M. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 31 października 2013 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Teresa Kalinka

Sygn. VIII U 2856/13

UZASADNIENIE

Nieformalną decyzją – pismem z dnia 31 października 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. stwierdził, że prawo do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach nie przysługuje osobom, które pobrały emeryturę na podstawie art. 46 lub 50 . Prawo do emerytury ubezpieczony M. S. nabędzie z chwilą ukończenia 65 lat i 7 miesięcy. Nadto sąd oddalił odwołanie ubezpieczonego o prawo do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach . Brak jest podstaw prawnych do ustalenia emerytury na podstawie art. 184 .

Ubezpieczony w odwołaniu domagał się prawa do emerytury z tytułu „pracy w szkodliwych warunkach i ukończenia 60 roku życia.”

Organ rentowy wniósł o odrzucenie odwołania, ponieważ sprawa o prawo do emerytury na podstawie art. 184 w związku z art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych zostało prawomocnie rozstrzygnięta w dniu 9 lipca 2013 roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. S. urodził się (...). Decyzją z dnia 1 marca 2011 roku przyznano mu prawo do emerytury na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 maja 1989 roku w sprawie uprawnień do wcześniejszej emerytury pracowników opiekujących się dziećmi wymagającymi stałej opieki (Dz. U. nr 28 poz. 149) (k. 23 a.e. – tom I)

Od 1 grudnia 2010 roku przyznano ubezpieczonemu prawo do emerytury z tytułu pracy szczególnych warunkach. Nie zastosowano nowej kwoty bazowej, ponieważ M. S. nie przepracował co najmniej 30 miesięcy od daty nabycia prawa do pierwszej emerytury. (k. 20 a.e. tom II – decyzja z dnia 20 stycznia 2011 roku)

Decyzją z dnia 1 marca 2011 roku odmówiono prawa do emerytury na podstawie art. 24 ustawy emerytalno – rentowej, ponieważ ubezpieczony nie ukończył co najmniej 65 lat. (k. 23 tom II)

W dniu 8 grudnia 2011 roku ubezpieczony złożył kolejny wniosek o emeryturę. Organ rentowy w piśmie z dnia 15 grudnia 2011 roku poinformował, że podtrzymuje treść decyzji dnia 1 marca 2011 roku.

Następny wniosek o emeryturę ubezpieczony złożył w dniu 28 grudnia 2012 roku. Organ rentowy ponownie odmówił prawa do emerytury z uwagi na to, że ubezpieczony nie ukończył wieku 65 lat i 7 miesięcy.

Odwołanie ubezpieczonego zostało oddalone wyrokiem z dnia 9 lipca 2013 roku w sprawie VIII U 667/13. W tym samym wyroku przekazano organowi rentowemu wniosek o przeliczenie emerytury. Jak się okazało w toku postępowania sądowego ubezpieczony nie domagał się prawa do nowej emerytury, ale przeliczenia świadczenia. Takie stanowisko ubezpieczony zawarł w piśmie z dnia 8 lipca 2013 roku .

Wykonując wyrok organ rentowy wydał decyzję odmawiającą przeliczenia świadczenia, w oparciu o art. 111 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W. każdorazowo okazywał się znacząco niższy od przyjętego do obliczenia emerytury . Ponadto organ rentowy zaznaczył, że ubezpieczonemu nie przysługuje prawo do ustalenia wysokości emerytury z nową kwotą bazową (art. 53 ust. 4 ustawy emerytalno – rentowej), ponieważ ubezpieczony nie pracował co najmniej 30 miesięcy po dniu 1 grudnia 2001 roku.

Ubezpieczony podtrzymał wniosek o „ przeliczenie emerytury z tytułu ukończenia 60 roku życia). Odpowiedź na ten wniosek stanowi pismo - decyzja z dnia 24 października 2013 roku, od którego ubezpieczony wniósł odwołanie.

Stan faktyczny sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego. Nie budzi on wątpliwości. Strony nie zgłosiły dalszych wniosków dowodowych.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd nie znalazł podstaw do odrzucenia odwołania na podstawie art. 199 kpc, ponieważ została wydana nowa decyzja , której treść dotyczy nie tylko prawa do emerytury w obniżonym wieku, ale również zawiera rozstrzygnięcie w przedmiocie prawa do emerytury z powszechnego wieku emerytalnego. Nadto ubezpieczony w odwołaniu domagał się „przeliczenia emerytury”. Nie zachodziła tożsamość stanu faktycznego w stosunku do tego, który był przedmiotem rozstrzygnięcia w dniu 9 lipca 2013 roku w sprawie VIII U 667/13.

Rozpoznając sprawę merytorycznie sąd stwierdził, że odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie. Jest pozbawione podstaw prawnych. M. S. od 1 grudnia 2010 roku jest uprawniony do emerytury z tytułu pracy szczególnych warunkach. Prawo do tej emerytury uzyskał, kiedy miał skończone 61 lat. Nie może ponownie domagać się prawa do emerytury na tej samej podstawie. Decyzja z dnia 20 stycznia 2011 roku jest prawomocna. Słusznie organ rentowy zaznaczył, że brak było podstaw do zastosowania nowej kwoty bazowej („przeliczenia” emerytury, którego domaga się ubezpieczony), ponieważ od dnia 1 grudnia 2001 roku nie przepracował on co najmniej 30 miesięcy. Art. 53 ust. 4 ustawy emerytalno – rentowej nie miał zastosowania. Ubezpieczony, wbrew temu, co twierdzi , pobiera już emeryturę w obniżonym wieku przyznaną z tytułu pracy przy przeróbce mechanicznej węgla, przyznaną na podstawie art. 184 w związku z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U 2013 poz. 1440).

Brak jest podstaw do żądania przyznania po raz kolejny prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach.. Sąd pragnie również zwrócić uwagę, że decyzja z dnia 18 września 2013 roku odmawiająca przeliczenia emerytury jest prawidłowa.

Ubezpieczony nie może obecnie domagać się prawa do nowej emerytury , bowiem brak jest przepisu, który takie prawo przewidywałby. Nieuzasadniony jest również wniosek o przeliczenie emerytury, bowiem emerytura , którą otrzymuje jest wyższa od tej, którą otrzymywałby po przeliczeniu na podstawie art. 111 ustawy emerytalno –rentowej,

Odwołanie jako pozbawione podstaw prawnych oddalono na podstawie art. . (...)§ 1 kpc..